

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 2. februar 2006

KGK/ J.nr. 20-1202

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 19. januar 2006 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 4 ad Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om social service (Garanti for et tilbud om en almen plejebolig eller en plads i et plejehjem til ældre, aflastning, behovsvurdering af tidligere frihedskæmpere m.fl. til en plads i et plejehjem) (L 107).

Spørgsmål nr. 4:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilken ret den ældre har i dag, hvis vedkommende venter, og måske har ventet flere måneder, på et konkret tilbud om en ældre-/plejebolig, herunder hvorvidt den ældre, der er visiteret til en ældre-/plejebolig, og som venter på at få én, i nogle tilfælde vil kunne rejse en sag over for de kommunale tilsynsmyndigheder eller på anden måde klage?”

Svar:

Det er en del af det kommunale selvstyre, at kommunerne har ret til at fastsætte serviceniveauet på ældreområdet. Der har ikke tidligere været fastsat regler om, hvor længe den ældre maksimalt må vente på en bolig, efter at den ældre er blevet visiteret til en bolig. Af samme grund har det heller ikke været muligt at rejse en sag om ventetider over for de kommunale tilsynsmyndigheder.

Generelt kan jeg oplyse, at det retssikkerhedsmæssigt ikke gør nogen forskel, hvilken boligform den ældre har, da kommunen ifølge serviceloven skal stille den nødvendige hjælp til rådighed, uanset om den foregår i den hidtidige bolig eller i en ældre-/plejebolig.

Hvis en borger er utilfreds med kommunens vurdering, kan der klages til det sociale nævn over kommunens afgørelse af behovet for en ældre-/plejebolig efter reglerne i retssikkerhedsloven kapitel 10. Er sagen af principiel karakter, kan den behandles i Ankestyrelsen.

De kommunale tilsynsmyndigheder udøver et retligt tilsyn over for (amts)kommunerne. Tilsynet omfatter kun spørgsmål om, hvorvidt der er

sket tilsidesættelse af den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder offentligretlige grundsætninger.

De kommunale tilsynsmyndigheder kan ikke tage stilling til, om (amts)kommunernes sagsbehandling er rimelig eller hensigtsmæssig, eller om sagsbehandlingen er i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Tilsynet viger, hvis der er en særlig klageinstans fx det sociale nævn, som kan behandle den pågældende sag.

Eva Kjer Hansen

/Jakob Jensen